

FCI – Standard nr . 56 / 13.09. 2000 / D

PUMI

(PUMI)

TÕLGE : Peter Weit (saksa keelde).

PÄRITOLU: Ungari.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

06. 04. 2000.

KASUTUS: Terrieritüübiline karja ajav koer. Ta sobib ka suuremate loomade karjatamiseks. Tema jäljevaist on hästi arenenud. Ta on end õigustanud samuti võitluses röövloomade ja närilistega. Ta on suurepärase kodukoer ja talub ilma raskusteta ka korteris pidamist. Ta vajab palju liikumist ning on suurepärase seltsi- ja sportkoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 1

Lamba- ja karjakoerad

(välja arvatud šveitsi alpi karjakoerad).

Alarühm 1.1

Lambakoerad.

Töökatsseteta.

LÜHIKENE AJALOO LINE ÜLEVADE :

Pumi loodi 17.-18. sajandil Ungaris esinenud primitiivsete pulide ristamisel sissetoodud saksa ja inglise püstkõrvaliste terrieritüübiliste koertega. Oma algust isesesva koeratõuna saab ta lugeda alates 20. sajandi algusest.

ÜLDMULJE :

Ta kujutab endast keskmisekasvulist, naljakana näivat, terrieritüübilist karjakoera. Terrieripärasele viitab kõige paremini pea. Näo-ninapartii on venitatud ja püstiste kõrvade ülemine kolmandik on ettepoole murdunud. Kehaehitus on ruudukujuline. Pideva tähelepanelikkuse tõttu kannab ta oma kaela keskmisega võrreldes kõrgemal. Keskmise pikkusega lainjas karv moodustab lokke. Pumil esineb mitmeid värvusi, kuid ta peab olema alati ühevärviline.

OLULISED PROPORSIOONID :

- Kerepikkus vastab turjakõrgusele.
- Rinnasügavus on veidi väiksem umbes poolest turjakõrgusest.
- Koonu pikkus on veidi väiksem poolest pea pikkusest.
- Kaela pikkus vastab pea pikkusele ja moodustab umbes 45% turjakõrgusest.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Sellel üsna elavaloomulisel karjakoeral on väsimatu temperament. Ta on äärmiselt julge, võõraste isikute suhtes veidi umbusklik. Kõikjal ja alati tõmbab ta endale tähelepanu tänu oma arukale käitumisele, oma elavusele ja ilmekusele. Pumi on suhteliselt häälekas. Kogu tema olemusest kiirgab välja tegutsemisiha ning tema rahutuse ja tarmukuse tõttu on kõik ta kehaosad pidevas liikumises. Ta on alati aktiivne ja algatusvalmis. Pelglikkus või flegmaatilisus on sellele tõule võõrad omadused.

PEA :

Suhteliselt pikk ja kitsas. Pea kujule annab vormi venitatud koonupartii.

PEAPIIRKOND :

Kolju : Kuklapiirkond on suhteliselt lai ja kumerdunud. Pikk laubaosa on vaid veidi kumer, külgvaates on tasane. Kulmukaared on mõõdukalt väljendunud.

Üleminek laubalt koonule : Vaevumärgatav. Laubajoon suundub kulmukaarte vahelt peaaegu sirgjoonelisena ninaseljaks edasi.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Kitsas, tõmbilõikeline, kõikide värvuse variantide puhul alati ainult must.

Koon : Ninaselg on sirge. Piklik näoosa aheneb nina suunas, kuid ei muutu mingil juhul teravaks.

Mokad : Tihedalt hammastele liibuvad, tumeda pigmendiga.

Lõuad / Hambad : Tugevad lõualuud. Tugevad ja hästi arenenud hambad on valged. Korrapärane, hambavalemile vastav, kääritaolise hambumusega täiskomplektne hammastik.

Põsed : Hästi lihaselised.

Silmad : Keskmisel kaugusel teineteisest ja veidi viltuse asetusega, keskmise suurusega, ovaalsed, pilukil, tumepruunid. Ilme on elav ja intelligentne. Silmalaugude servad ümbritsevad tihedalt silmi.

Kõrvad : Üles suunatud kõrvad on kõrge asetusega. Kõrvade ülemine kolmandik on ettesuunas kaldu. Keskmise suurusega, ühetaoliselt seisvatel kõrvadel on äraspidi pööratud V kuju. Neile on omane iseloomulik ilme-mäng.

KAEL :

Keskmise pikkusega, veidi kaarduv, hästi lihaseline; moodustab koos horisontaaltasapinnaga 50 ja 55° kraadi vahele jääva nurga. Kaela nahk on tihedalt liibuv, kuiv, ilma voltideta.

KERE :

Lihastik on hästi arenenud, kuiv, eriliselt pingul ja sitke. See kuulub äärmiselt kuiva konditsiooniga tõugude hulka, andes endast samas harmoonilise üldmulje.

Ülajoon : Sirge.

Turi : Silmatorkav, pikk ja tahasuunas laskuv.

Selg : Lühike, sirge ja sitke.

Nimme (lanne) : Lühike, kindlalt ühendatud, sirge.

Laudjas : Lühike, veidi laskuv, keskmise laiusega.

Rinnakorv : Rindkere eesosa on sirge, mitte lai, üsna sügav. Roided on vaid veidi kumerdunud, pigem lamedad. Rinnakorv on sügav, pikk ja ulatub küünarnukkide kõrguseni.

Kõht : Pingul, tahasuunas ülestömmatud.

SABA :

Kõrgele kinnitunud saba kujutab endast lõdva rõngana laudja kohale keerdunud kaart. Saba alaküljel on karv 7 kuni 12 cm pikkune, traatjas, lahku hoidev, vähese hulga alusvillaga. Sünnipärased tõbisabad või kupeeritud sabad ei ole lubatud.

JÄSEMED :

ESIJÄSEMED :

Rinnakorvi eesosast algavad esijalad toestavad keret sammastena; nad on püstised, paralleelsed ja mitte liiga laia asetusega.

Õlad : Labaluud on pikad ja veidi püstise asetusega. Horisontaali suhtes tekib kaldenurk ca 55°. Labaluu serva

kõrgeim koht asetseb otseloodis rinnakorvi sügavaima punkti kohal

Õlavarred : Lühikesed ja hästi lihaselised. Labaluu ja õlavarre vahele moodustub umbes 100-110 kraadine nurk.

Küünarnukid : Tihedalt rinnakorvile liibuvad.

Küünarvarred : Pikad, kuivad.

Kämlad : Püstised.

Esikäpad : Ümarad kassikäpad tihedalt kokku surutud varvastega. Käpapidandid on elastsed. Küüned on kõvad, mustad või kiltkivihallid.

TAGAJÄSEMED :

Tagajalad on hästi tugevad. Külgvaates on need veidi tahasuunas venitatud. Tagantvaates on tagajalgade seis paralleelne, sirge, mitte liiga kitsa ega liiga laia laiusega.

Reied : Hästi lihaselised, pikad ja tahasuunas kaldu.

Põlved : Asetsevad küünarliigestega samal kõrgusel.

Sääred : Pikad, kuivad.

Kannaliigesed : Kannaliigesed on soonilised ja selgepiirilised.

Pöiad : Lühikesed, kindlad.

Tagakäpad : Samasugused nagu esikäpad. Kannused on ebasoovitavad.

LIIKUMINE :

Liikumine on hästi elav, temperamentne. Samm on lühike, energiline, dünaamiline ja harmooniline. Kehahoiak on uljas ja uhke. Traav on kerge ja harmooniline; koer asetab oma tagakäpad täpselt esikäppade jälgedesse.

NAHK :

Ilma voltideta, tugevasti pigmenteerunud. Kõik karvadeta nahaosad on mustad või kiltkivihallid.

KARVKATE :

KARV :

Laineline, lokitav karv moodustab salke, ei ole aga kunagi sile ega nõõrdunud. Keskmiselt on karvade pikkuseks 4 kuni 7 cm, need koonduvad suurematesse või väiksematesse, elastselt vetruvatesse ja tihedatesse salkudesse. Karvkate koosneb tugevast, mitte jämedast, veidi traatjast kattekarvast ja pehmest alusvillast. Keskmise pikkusega, tihedad, traatjad okaskarvad kõrvadel turritavad ülespoole. Silmad ja koonuosa jäävad pikast karvast vabaks. Karvkatte soovitud vormi töötlemiseks peab piisama käsitsi trimmimises. Võimalikud on väiksemad korrektuurid kääridega pea piirkonnas ja jalgadel. Kuid kogu karvkatte kujundamine kääride abil on ebasoovitav.

VÄRVUS :

- Hall oma erinevates nüanssides (peamiselt on see värv sündides must ja muutub halliks alles ajaga).
- Must.
- Liivakarva (fakó). Põhilised värvid : punane, kollane, kreemikad toonid (must või hall looritus ja selge mask on soovitatavad).

Veaks ei loeta valget märgist rinnal läbimõõduga alla 3 cm ja/või valget triipu varvastel.

Karva värvus peab olema igal juhul selge ja ühevärviline.

- Valge.

SUURUS JA KEHAKAAL :

Turjakõrgus :

Isased 41 kuni 47 cm, ideaalsuurus: 43 kuni 45 cm

Emased 38 kuni 44 cm, ideaalsuurus: 40 kuni 42 cm.

Kehakaal :

Isased : 10 kuni 15 kg, ideaalkaal : 12 kuni 13 kg.

Emased : 8 kuni 13 kg, ideaalkaal : 10 kuni 11 kg.

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste hindamisel sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Ümar, pulitaoline pea. Näo- ja koonuosa pikkus alla 40% pea kogupikkusest.
- Väga silmatorkav üleminek laubalt koonule.
- Ühe või mitme hamba puudumine järgmiste hammasta hulgast: lõikehambad, kihvad, 2.-4. eespurihambad (PM) ja 1.-2. purihambad (M). Rohkem kui 2 PM1 puudumine; Kolmandaid purihambaid (M3) ei arvestata.
- Üle- või alahambumus, segahambumus.
- Täiesti püstised kõrvad; tüvest alates lontis kõrvad või ebasümmeetriliselt hoiduvad kõrvad.
- Lühike, sile karv; pikk, tugevasti vildistunud või tokerjas, struktuuritu karv
- Šokolaadipruun või mitmevärviline karvkate kui ka igasugused selgelt piiritletud värvilaigud (nt piirdemärgised, mantlikujuline moodustis jmt).
- Kõrvalekaldumine standardis määratletud suuruse vahemikust.

N.B. : Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge

saksakeelsest originaalist märts, 2003.

heaks kiidetud EKL juhatuses 23.09.2004 protokoll nr 9